

Svårigheten att enas

Bakgrundstext

För 4 år sedan kom varg till byn Långt-bort-i-skogen. Eller rättare sagt kom tillbaka. De hade alltid funnits där men de blev utrotade på 1800-talet. En del av byborna tyckte det var bra att vargarna var tillbaka, andra gillade det inte alls. Vargarna var från början två stycken, en hona och en hane, men nu har de fått valpar två i rad. Det finns en hel del fårägare i området och vargarna har hittills tagit ca 10 får. Men i år har de redan hunnit ta 15 får vid tre olika angrepp och nu är fårägarna oroliga för att antalet angripna får ska öka ännu mer. Jägarna börjar också bli bekymrade över att fler av deras jakthundar ska bli angripna av vargarna under älgjakten. Än så länge har två hundar dödats under dessa fyra år, men byborna tänker att eftersom vargarna börjat äta fler får nu så kanske de ger sig på fler hundar också. En del föräldrar börjar också fundera över hur säkert det egentligen är att låta barnen vara utomhus på kvällarna. Vargarna är visserligen överhuvudtaget svåra att se eftersom de är så skygga, men man vet ju aldrig!

Vargen är en fredad art och får inte jagas utan tillstånd. Eftersom byborna börjar bli riktigt oroliga har det sammankallats till ett möte med Naturvårdsverket för att diskutera hur de ska hantera vargarna och de händelser som skett. Naturvårdsverket tycker att byn själva får bestämma hur de ska lösa situationen och de vill därför ha in **ett** gemensamt förslag dagen därpå. Nu måste alla i byn enas!

